

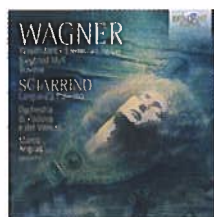
WAGENSEIL Six Sonatas for Violin, Cello and Violone

Musica Elegentia o.l.v. Matteo Cicchitti (violone)
Challenge Classics CC72896 • 57'

WAARDERING: 9

Wat een genoegen weer om muziek uit de vroege achttiende eeuw te ontdekken. Georg Christoph Wagenseil (1715-1777) was een belangrijke schakel in de muzikale ontwikkeling van de barok naar de klassieke tijd. Joseph Haydn en Wolfgang Amadeus Mozart kenden zijn muziek goed en onderkenden zijn belang. Wagenseil was het grootste deel van zijn carrière werkzaam aan het Oostenrijkse keizerlijke hof als componist, organist en klavecinist. De Zes sonates voor viool, cello en violone zijn een vondst uit de Weense archieven door ensembleleider Matteo Cicchitti, die niet alleen vaardig, maar ook gedurfd de violone beroert, en een belangwekkend aandeel heeft in de scherp getekende interpretaties van deze zeer onderhoudende muziek. Viool en cello zijn als sopraan en tenor constant in dialoog, de violone beheert de ritmische puls en harmonische onderbouwing van het geheel. Met de kerkakoestiek had het een tikkeltje minder gemogen, maar evengoed zijn de samenklanken en instrumentale lijnen uitstekend te volgen. Bovendien is er nauwelijks gepoetst aan het klankbeeld, waardoor de trillingen van met name de lage snaren levensecht en robuust overkomen. Het vernuft aan variaties die Wagenseil in de ogenschijnlijk eenvoudige samenstelling weet aan te brengen wordt door het ensemble voortreffelijk uitgespeeld. Letterlijk speels zelfs kan het eraan toegaan, luister maar naar de laatste sonate: vol pit, contrast en kleine verrassingen. Een belangwekkende uitgave!

HARRY-IMRE DIJKSTRA

WAGNER, Wesendonck-Lieder (arr. Henze), Siegfried-Idyll, Träume (Wagner) – Languire a Palermo (Sciarrino)

Sara Mingardo (alt), Massimo Quarta (viool), Orchestra di Padova e del Veneto o.l.v. Marco Angius
Brilliant Classics 96119 • 61'

WAARDERING: 9

Richard Wagner was wellicht een complex mens, maar als componist wist hij op weergalozes wijze emoties rond het thema liefde in zijn muziek te verwerken. Zoals in de vijf liederen voor altstem en orkest, die hij op gedichten van Mathilde Wesendonck schreef, met wie hij een stormachtige, buitenechtelijke relatie had. De Italiaanse alt Sara Mingardo zingt vertalingen in het Italiaans uit 1868 van Arrigo Boito; het – eveneens Italiaanse – Orchestra di Padova e del Veneto onder leiding van Marco Angius begeleidt in bewerkingen uit 1976 van Hans Werner Henze. Is deze meervoudig gearrangeerde versie nog wel Wagner? Op en top. Hoewel ik aan het omfloerste timbre van Mingardo moest wennen, dompelen de musici je gaandeweg in een heerlijke Wagneriaanse droomwereld vol romantiek, smart en verlangen. Deze versie past bovendien uitstekend in het thematisch verder nauw verweven programma, dat vervolgt met de afwisselende en sfeervolle compositie *Languire a Palermo* uit 2019 van de Siciliaanse componist Salvatore Sciarrino (1947). Op basis van drie melodische schetsen die Wagner tijdens verblijven in Venetië en Palermo maakte, brengt Sciarrino zowel een ode aan de grote componist als aan zijn eigen geboortestad. Met het hierop volgende orkestwerk *Siegfried-Idyll* en de afsluiting met Wagners orkestratie van het *Wesendonck-lied Träume* keert het hoofdthema liefde weer terug. De wollige opname had technisch een tikkeltje scherper gemogen, maar de musici zetten hier aaneengesloten topprestaties neer. Een openbaring!

FRANK HOUGEE

ZEMLINSKY, SCHREKER Lyrische Symphonie (Zemlinsky) – Prelude to a Drama (Schreker)

Karan Armstrong (sopraan), Roland Hermann (bariton), ORF Vienna
Radio Symphony Orchestra o.l.v.
Michael Gielen
Orfeo C210241 • 63'

WAARDERING: 8

Michael Gielen (1927-2019) was van 1986 tot 1999 chef-dirigent van het SWF Sinfonieorchester Baden-Baden, een legendarisch orkest dat helaas een aantal fusies niet heeft overleefd. Voor de Duitse publieke omroep heeft Gielen met dat orkest honderden opnamen gerealiseerd, die door het label SWR (Südwestrundfunk) in een tiental thematisch gerangschikte boxen zijn uitgebracht als de Michael Gielen Edition. Sommige daarvan waren al eerder verschenen, vaak op budget labels als Arte Nova en Saphir. Gielen was van 1973 tot 1976 in Amsterdam actief als chef-dirigent van de Nederlandse Operastichting en werkte daar samen met chef-regisseur Götz Friedrich (1930-2000). Met de echtgenote van Friedrich, de Amerikaanse sopraan Karan Armstrong (1941-2021), voerde Gielen in 1993 in het Weense Konzerthaus de *Lyrische Symphonie* van Alexander Zemlinsky uit, met als baritonsolist Roland Hermann. De discografische geschiedenis van de *Lyrische Symphonie* en Gielen is nogal verwarrend. Om te beginnen is de verpletterend mooie studio-opname met het orkest van de SWR, die in 1995 verscheen op het label Arte Nova, niet in de Gielen Edition terecht gekomen – iets dat waarschijnlijk met rechten te maken heeft. Maar het label Orfeo heeft de Weense opname nu als live-registratie uitgebracht. Gielen weet het orkest tot vulkanische energie te inspireren en neemt de beide solisten in het kielzog daarvan mee. Een eenmalige ervaring die in de zaal explosief moet zijn overgekomen.

SIEBE RIEDSTRA

DIVERSEN Dry Those Eyes – an ode on the death of Mr. Henry Purcell, songs, suites & grounds by John Blow & co

Les Goûts-Authentiques o.l.v. Jan Devlieger

Er'cetera Records KTC 1727 • 76'

WAARDERING: 8

Het Belgische ensemble Les Goûts-Authentiques van blokfluitist en klavecinist Jan Devlieger brak al eerder een lans voor de Engelse muziek van de kringen rond Henry Purcell met de cd *In Vain the Am'rous Flute*. Nu zet het gezelschap terecht de peetvader van de Engelse muziek van de late zeventiende en achttiende eeuw centraal: John Blow. Zijn prachtige *Ode on the Death of Mr. Henry Purcell* vormt het centrum van de cd *Dry Those Eyes*, genoemd naar de prachtige aria van Purcell uit zijn theatermuziek voor *The Tempest*. Blow schreef met deze ode voor twee countertenoren, twee blokfluiten en basso continuo misschien wel zijn meest persoonlijke werk. Schitterende meerstemmige passages tussen de twee zangers en de fluiten wisselen af met die typisch Engelse melancholie die door Clint van der Linde en Michal Czerniawski uitstekend getroffen wordt. Rond dit hoogtepunt van de plaat schetst Les Goûts-Authentiques de kring rond Blow met zijn leerlingen William Croft, Jeremiah Clarke en natuurlijk Purcell. Daarnaast komt de Franse en Duitse invloed op de Engelse muziek aan bod in een eigen bewerking van Devlieger van een ground over een bas van Jean-Baptiste Lully en een werk van de in Engeland werkende Moravische componist Gottfried Finger. Een mooi programma, dat zoals altijd door Les Goûts-Authentiques met veel gevoel voor stijl wordt uitgevoerd.

PAUL JANSSEN